

ה

1. ואחר - ובעד איגו מוסה ואהרון וקאלו אלא פרעון כידא קאל אללה אילאה ישראל בעאת אלא קומי ויחיגו לי פיל בר: 2. ויאמר - וקאל פרעון מינו אללה אלדי אסמע פי צוטו ליאבעת אלא ישראל לם עריפית אלא אללה ואיצא אלא ישראל לם אבעת: 3. ויאמרו - וקאלו אילאה אליהוד אתגלא עלינא נמצי הלאן טריק תלת אייאם פיל בר ונדבח קידם אללה אילהנא לילא יצדיפנא פיל ובא או פיל סיף: 4. ויאמר - וקאל אליהון מליך מצר אליש מוסה ואהרון תבטלו אלא קום מן צנעתו מצו לנקלתכון: 5. ויאמר - וקאל פרעון הוודא כתירין הלאן קום אלארץ ותבטלו ליהון מן נקלתהון: 6. ויצו - ווצא פרעון פי דאליך אליום אלא מליזין פיל קום ואלא עראפו קאיילא: 7. לא - לם תוועצו לתעטו תיבין ללקום לילבנו ליבין מן אמס ומן קבל הימא ימצו ויקטשו ליהון תיבין: 8. ואת - ואלא ערד אלליבין אלדי הימה צנעין מן אמס ומן קבל תעידו עליהון לם תנקצו מינו אין בטלין הימה עלא דאליך הימה צרכין קאיילא נמצי נדבח קדאם אלהנא: 9. תכבד - תתקל אלכידמיה עלא אלארגל וינשיגלו פיהא ולא ינשיגלו פי כלאם אלבאטיל: 10. ויצאו - וכרגו מליזין אלקום וערפו וקאלו אלא קום קאילא כידא קאל פרעון ליסי עטי ליכון תיבין: 11. אתם - אנתו מצו כודו ליכון תיבין מן אלדי תווגדו אין ליס ינקץ מן כדמתכון שאיי: 12. ויפץ - ובדר אלקום פי גמיע ארץ מצר ליקטקט קיט ליתיבין: 13. והנגשים - ואלמלזין מסתעגלין קאיילא כמלו צנעיתכון אמר יום פי יומו כאלדי פי כון אלתיבין: 14. ויכו - ונצרכו עראף בנין ישראל אלדי געלו עליהון מליזין פרעון קאיילא אליש לם כמלתו רסמכון ליליבין מן אמס ומן קבל איצא אמס איצא אליום: 15. ויבאו - ואיגו עראף בנין ישראל וצרכו אלא פרעון קאיילא אליש תצנע כידא לעבידך: 16. תבן - תיבין ליס

ה

1. ואחר - ב: ובעד דאליך - ואחרי כן, כת"א (ובתר כן), ויחיגו - תרגם כמילה ערבית זהה, וכן רס"ג: יחגון, שנופלת גם על חניגת העלייה לרגל של המוסלמים. ב: ויעידו. 3. ונזכחה - ראה ג 13. 6. הנגשים - ב כתרנומנו. ג: אלמצאייקין - הלוחצים. 8. מתכנת - מספרי. ב: הסאב - חשבון. תשימו - תספרו (ככל הנראה קרא כת"א 'תמנון' במקום 'תמנון', ותרגם לפי זה). ב: תיגעלו - תשימו. נרשים - כמלים. ב: מרכיין - רפויים, וכן בפסוק 17. 9. ויעשו - ויתעסקו. ב: ויעשנו - ישעו - יתעסקו. ב: ינתכלו - יישענו.

ואלא אלעצייה האדי תכוד פי ידך אלדי תצנע פי אלא אלאיאת:

18. וילך - ומיצי מוסה ורגיע אלא יתר חמוו וקאל לו אמצי הלאן וארגע אלא אכוותי אלדי פי מצר ואנצור אנכאן עדהון טייבין וקאל יתרו למוסה מצי ליסלאם: 19. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה פי מדין מצי רגאע למצר אין מאתו גמיע אלארגל אלמפתשין אלא נפסך: 20. ויקח - ואכד מוסה אלא זוגתו ואלא בנינו ורכבהון עלא לחמאר ורגיע ארץ מצר ואכד מוסה אלא עציית עוגיבאת אלרב פי ידו: 21. ויאמר - וקאל אלה אלא מוסה פי מציין ליתרגע למצר נצור גמיע אלברהנאת אלדי געלת פי ידך ותצנעהון קדאם פרעון ואנא אקווי אלא קלבו ולם יבעת אלא אלקום: 22. ואמרת - ותקול אלא פרעון כידא קאל אללה בני בכרי ישראל: 23. ואמר - וקילית אליך בעאת אלא בני ויכדמו קידמי ואנכאן מבתריד לתבעתו הוודא אנא קאתיל אלא בנך בכראך: 24. ויהי - וכאן פיל טריק פיל מבאת וצדפו אללה ופתש ליקתלו: 25. ותקח - ואכדית צפורה צוניה וקטעית אלא קלפית בנה ונרקית לרגליה וקאלית אין פי סבאב דם טהור הדא אנעטא עריסי לי: 26. וירף - וכף מינו אין קאלית לומא יכון דם טהור הדא אלתזם עריסי לל קתל: 27. ויאמר - וקאל אללה אלא אהרון מצי למלאקיית מוסה לל בר ומיצי וצדפו פי גבל אלמתגלי אלרב וקבל לו: 28. ויגד - וכבר מוסה לאהרון אלא גמיע כלם אללה אלדי בעתו ואלא גמיע אלאיאת אלדי וצהו: 29. וילך - ומיצי מוסה ואהרון וגמעו אלא גמיע כתיירית בנין ישראל: 30. וידבר - וכלם אהרון אלא גמיע אלכלם אלדי כלם אללה אלא מוסה וציניע אלאיאת לחצרית אלקום: 31. ויאמן - ואמן אלקום וסמעו אין דבר אללה אלא בני ישראל ואין נצר אלא כדמתהון ורכעו וסגדו:

24. ה - ב: מלאך אללה - מלאך ה'. 25. כי חתן דמים אתח לי - כנגל דם המילה הזה ניתן חתני לי, וכן ב, כת"א (בדמא דמהולתא הדין אתיהב חתנא לנא). 26. חתן דמים למולת - אילולא היה דם המילה הזה התחייב חתני למיתה, וכן ב, כת"א (אילולי דמא דמהולתא הדין אתחייב חתנא קמול). ג: למולת - ליל טהוראת. על הביאורים בסדרשים ובפירושים ליחתן דמים, ראה אבישור 1980, עמ' 1-18. 27. בדר האלהים - בדר שמתגלה האלהים, וכן ב: פי גבאל אלדי איתגלה עליה אווקר אלה - בדר אשר התגלה עליו כבוד האלהים. 31. ענים - ראה לעיל ג 7.